

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.7.2021
COM(2021) 435 final

2021/0249 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av beslut 2009/791/EG om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet¹) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 19 februari 2021 ansökte Förbundsrepubliken Tyskland (*Tyskland*) om bemyndigande att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i mervärdesskattedirektivet, för att från avdragsrätten undanta mervärdesskatt som tas ut på varor och tjänster som till mer än 90 % används för en beskattningsbar persons privata bruk eller för den beskattningsbara personens anställdas privata bruk eller i allmänhet för icke-yrkesmässiga ändamål eller icke-ekonomisk verksamhet. Ansökan åtföljdes av en rapport om tillämpningen av denna åtgärd i enlighet med artikel 2 i rådets beslut 2009/791/EG av den 20 oktober 2009², ändrat genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/2060 av den 20 december 2018³.

Genom skrivelser av den 17 mars 2021 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Tysklands ansökan. Genom en skrivelse av den 18 mars 2021 underrättade kommissionen Tyskland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artikel 168 i mervärdesskattedirektivet har en beskattningsbar person rätt att dra av mervärdesskatt för inköp som gjorts och tjänster som tagits emot i samband med beskattade transaktioner. Enligt artikel 168a.1 i mervärdesskattedirektivet ska mervärdesskatten på utgifter i samband med fast egendom som ingår i en beskattningsbar persons rörelsetillgångar och som används för både rörelsens ändamål och rörelsefrämmande ändamål vara avdragsgill endast i proportion till den beskattningsbara personens användning för rörelsens verksamhet. Enligt artikel 168a.2 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna också tillämpa denna bestämmelse på utgifter i samband med andra varor som ingår i en rörelses tillgångar enligt egna angivelser. Artikel 168a infördes i mervärdesskattedirektivet genom rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009⁴ för att begränsa avdraget till den användning som faktiskt avser rörelsen och därmed mer effektivt tillämpa den princip enligt vilken avdragsrätten endast inträder i den mån varorna och tjänsterna används av en beskattningsbar person i samband med dennas yrkesverksamhet.

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna, om de bemyndigats av rådet, genomföra åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet, för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Tyskland ansökte om att få fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i mervärdesskattedirektivet och som tillåter att landet från avdragsrätten helt undantar

---

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² EUT L 283, 30.10.2009, s. 55.

³ EUT L 329, 7.12.2018, s. 20.

⁴ Rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009 om ändring av olika bestämmelser i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 10, 15.1.2010, s. 14.

mervärdesskatt för varor och tjänster som till mer än 90 % används av en beskattningsbar person för privat bruk eller icke-yrkesmässiga ändamål, inklusive icke-ekonomisk verksamhet.

Tysklands avvikelseåtgärd beviljades ursprungligen genom rådets beslut 2000/186/EG av den 28 februari 2000⁵ till och med den 31 december 2002. Den beviljades åter genom rådets beslut 2003/354/EG av den 13 maj 2003⁶ till och med den 30 juni 2004, därefter genom rådets beslut 2004/817/EG av den 19 november 2004⁷ till och med den 31 december 2009 och senast genom rådets beslut 2009/791/EG av den 20 oktober 2009 till och med den 31 december 2012. Det senaste beslutet förlängdes till och med den 31 december 2015 genom rådets genomförandebeslut 2012/705/EU av den 13 november 2012⁸, till och med den 31 december 2018 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2428 av den 10 december 2015⁹ och till och med den 31 december 2021 genom rådets genomförandebeslut (EU) 2018/2060 av den 20 december 2018¹⁰.

I sin nuvarande ansökan underrättade Tyskland kommissionen om att tillämpningen av denna åtgärd har visat sig vara mycket verkningsfull och innebär en betydande förenkling av uppbörden av mervärdesskatt. Den bidrar också till att förhindra skatteundandragande och skatteflykt.

Den begärda miniminivån på minst 10 % för användningen av varor för yrkesmässiga ändamål för att tillåta avdrag för ingående mervärdesskatt är relativt låg. Enligt Tyskland kommer en förlängning av denna åtgärd därför endast att få begränsad inverkan på de totala mervärdesskatteinkomsterna i det sista konsumtionsledet och kommer därmed inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

Enligt Tyskland minskar åtgärden den administrativa bördan för skattebetalare och skatteförvaltningar, eftersom förhållandet mellan användningen av sådana varor för yrkesmässiga ändamål och icke-yrkesmässiga ändamål inte behöver övervakas eller justeras, och det därför inte behöver föras några register avseende dessa ändringar. Gränsen på 10 % motsvarar även vad som föreskrivs i den tyska inkomstskattelagstiftningen, där det fastställs att endast varor som till minst 10 % används för yrkesmässiga ändamål kan betraktas som rörelsetillgångar.

I allmänhet beviljas avvikelser för en begränsad tid, så att det kan göras en bedömning av om den särskilda åtgärden är lämplig och verkningsfull. På grundval av den information som Tyskland har lämnat är kommissionens uppfattning i detta avseende att förhållandet 10/90 % mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning fortfarande är en lämplig grund för att fastställa för vilka transaktioner den yrkesmässiga användningen kan anses vara försumbar.

Därför underlättar den särskilda åtgärden för både skatteförvaltningar och företag, eftersom det inte behövs någon övervakning av senare användning av varor och tjänster som undantagits från avdrag vid förvärvet, framförallt när det gäller eventuell beskattning av privat bruk enligt artikel 16 eller 26 i mervärdesskattedirektivet eller de justeringar av avdraget som krävs enligt artiklarna 184–192 i det direktivet. En förlängning av åtgärden är därför lämplig.

---

⁵ EGT L 59, 4.3.2000, s. 12.

⁶ EUT L 123, 17.5.2003, s. 47.

⁷ EUT L 357, 2.12.2004, s. 33.

⁸ EUT L 319, 16.11.2012, s. 8.

⁹ EUT L 334, 22.12.2015, s. 12.

¹⁰ EUT L 329, 7.12.2018, s. 20.

En förlängning bör dock vara tidsbegränsad, så att man kan bedöma om de förutsättningar som ligger till grund för avvikelserna fortfarande gäller. Därför föreslås en förlängning av avvikelserna till och med slutet av 2024, men det föreslås också att Tyskland, om en ytterligare förlängning planeras efter 2024, tillsammans med en ansökan om förlängning, senast den 31 mars 2024 måste lägga fram en rapport med en översyn av den fördelning mellan användningen för yrkesmässiga ändamål och för icke-yrkesmässiga ändamål som undantaget från avdragsrätt bygger på.

Eftersom rådets beslut 2009/791/EG av den 20 oktober 2009 antogs före antagandet av rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009, varigenom artikel 168a infördes i mervärdesskattedirektivet, innehåller titeln inte någon hänvisning till artikel 168a. För att åtgärda denna inkonsekvens mellan titeln och innehållet i rådets beslut 2009/791/EG bör dess titel ändras genom att det införs en hänvisning till artikel 168a i mervärdesskattedirektivet.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Liknande avvikelser som innebär att man från avdragsrätten helt undantar mervärdesskatt för varor och tjänster som till mer än 90 % används för den beskattningsbara personens privata bruk eller för den beskattningsbara personens anställdas privata bruk eller i allmänhet för icke-yrkesmässiga ändamål eller icke-ekonomisk verksamhet, har beviljats andra medlemsstater (Österrike¹¹, Nederländerna¹²).

Enligt artikel 176 i mervärdesskattedirektivet ska rådet besluta vilka utgifter som inte ska medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Fram till dess ger direktivet medlemsstaterna rätt att behålla de avvikelser som gällde den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal bestämmelser om ”frysning” som begränsar rätten till avdrag för beskattningsbara personer.

Trots tidigare initiativ för att fastställa regler för vilka kategorier av utgifter som kan omfattas av en begränsning av avdragsrätten¹³, är en sådan avvikelse lämplig i avvaktan på en harmonisering av dessa regler på EU-nivå.

Den föreslagna åtgärden är därför förenlig med de befintliga bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

---

¹¹ Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1487 av den 2 oktober 2018 om ändring av genomförandebeslut 2009/1013/EU om bemyndigande för Republiken Österrike att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 251, 5.10.2018, s. 33.

¹² Rådets genomförandebeslut (EU) 2020/2189 av den 18 december 2020 om bemyndigande för Nederländerna att genomföra en särskild åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 434, 23.12.2020, s. 1.

¹³ KOM(2004) 728 slutlig – Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet (EUT C 24, 29.1.2005, s. 10), återkallat den 21 maj 2014 (EUT C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

På grund av avvikelens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt och förhindra vissa slag av skatteundandragande och skatteflykt. Den går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Rådets genomförandebeslut.

Enligt artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattebestämmelserna endast möjlig om rådet på kommissionens förslag ger ett enhälligt bemyndigande. Ett rådets genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan av Tyskland och berör bara denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget till rådets genomförandebeslut är avsett att förenkla uppbörden av mervärdesskatt genom att låta Tyskland fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från direktivet och som tillåter att landet från avdragsrätten helt undantar mervärdesskatt för varor och tjänster som till mer än 90 % används av en beskattningsbar person för privat bruk eller icke-yrkesmässiga ändamål, inklusive icke-ekonomisk verksamhet. Denna åtgärd har visat sig vara ett lämpligt och verkningsfullt verktyg.

Enligt Tyskland kommer en förlängning av denna åtgärd inte att ha någon negativ inverkan på de totala mervärdesskatteinkomsterna i det sista konsumtionsledet och kommer därmed inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget negativt.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget är tidsbegränsat och innehåller en tidsfristklausul som fastställs till den 31 december 2024.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av beslut 2009/791/EG om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG reglerar beskattningsbara personers rätt att dra av mervärdesskatt som tas ut på varor som levererats till dem eller tjänster som tillhandahållits dem för användning i deras beskattade transaktioner. Tyskland bemyndigades att införa en avvikelseåtgärd som syftade till att från rätten till avdrag undanta mervärdesskatt som tas ut på varor och tjänster, när dessa varor och tjänster till mer än 90 % används för den beskattningsbara personens privata bruk eller för den beskattningsbara personens anställdas privata bruk eller i allmänhet för icke-yrkesmässiga ändamål eller icke-ekonomisk verksamhet.
- (2) Genom rådets beslut 2000/186/EG² bemyndigades Tyskland ursprungligen att införa och tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 6 och 17 i rådets direktiv 77/388/EEG³ till och med den 31 december 2002. Genom rådets beslut 2003/354/EG⁴ bemyndigades Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från 17 i direktiv 77/388/EEG till och med den 30 juni 2004. Bemyndigandet förlängdes genom rådets beslut 2004/817/EG⁵ till och med den 31 december 2009.

---

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslut 2000/186/EG av den 28 februari 2000 om tillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa åtgärder som avviker från artiklarna 6 och 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 59, 4.3.2000, s. 12).

³ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁴ Rådets beslut 2003/354/EG av den 13 maj 2003 om tillåtelse för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 123, 17.5.2003, s. 47).

⁵ Rådets beslut 2004/817/EG av den 19 november 2004 om att bemyndiga Förbundsrepubliken Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter (EUT L 357, 2.12.2004, s. 33).

- (3) Genom rådets beslut 2009/791/EG⁶ bemyndigades Tyskland att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG. Efter successiva förlängningar löper bemyndigandet ut den 31 december 2021.
- (4) Genom rådets direktiv 2009/162/EU⁷ av den 22 december 2009 infördes artikel 168a i direktiv 2006/112/EG för att begränsa avdraget till den användning som faktiskt avser rörelsen och därmed mer effektivt tillämpa den princip enligt vilken avdragsrätten endast inträder i den mån varorna och tjänsterna används av en beskattningsbar person i samband med dennas yrkesverksamhet. Titeln till beslut 2009/791/EG måste därför även hänvisa till artikel 168a i direktiv 2006/112/EG.
- (5) Genom en skrivelse av den 19 februari 2021 (*ansökan*) ansökte Tyskland hos kommissionen om förlängning av bemyndigandet att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG för att från avdragsrätten helt undanta mervärdesskatt som tas ut på varor och tjänster som till mer än 90 % används av en beskattningsbar person för privat bruk eller icke-yrkesmässiga ändamål, inbegripet icke-ekonomisk verksamhet. Ansökan åtföljdes av en rapport om tillämpningen av åtgärden, som innehåller en översyn av den procentuella fördelning som tillämpas på rätten att dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 2 i beslut 2009/791/EG.
- (6) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Tysklands ansökan genom skrivelser av den 17 mars 2021. Genom en skrivelse av den 18 mars 2021 underrättade kommissionen Tyskland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.
- (7) Tyskland hävdar att åtgärden har visat sig vara mycket verkningsfull för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt. Åtgärden minskar den administrativa bördan för företagen och skatteförvaltningarna, eftersom det inte behövs någon övervakning av senare användning av varor och tjänster som undantagits från avdrag vid förvärvet. Tyskland bör således bemyndigas att fortsätta att tillämpa denna särskilda åtgärd under en ytterligare begränsad period till och med den 31 december 2024.
- (8) Om Tyskland anser att en förlängning efter 2024 är nödvändig, bör landet lämna in en ansökan till kommissionen senast den 31 mars 2024 tillsammans med en rapport om tillämpningen av åtgärden, som innehåller en översyn av den procentuella fördelning som tillämpats.
- (9) Avvikelseåtgärden kommer inte att negativt påverka de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.
- (10) Beslut 2009/791/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2009/791/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) Titeln ska ersättas med följande:

---

⁶ Rådets beslut 2009/791/EG av den 20 oktober 2009 om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 283, 30.10.2009, s. 55).

⁷ Rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009 om ändring av olika bestämmelser i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 10, 15.1.2010, s. 14.

”Rådets beslut av den 20 oktober 2009 om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland att fortsatt tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 168 och 168a i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt”.

2) Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Detta beslut upphör att gälla den 31 december 2024.

En eventuell ansökan om förlängning av den avvikelseåtgärd som föreskrivs i detta beslut ska inges till kommissionen senast den 31 mars 2024.

En sådan ansökan om förlängning ska åtföljas av en rapport om tillämpningen av denna åtgärd, inbegripet en översyn av den procentuella fördelning som tillämpas på rätten att dra av mervärdesskatt på grundval av detta beslut.”.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*